

Έχει ο Θεός (Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Σχοινάς, Θεολόγος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Όλο αυτό τον καιρό ακούμε διαρκώς για αλλαγές προς το χειρότερο σε όλους τους τομείς. Τα ήθη ολοένα και εκφυλίζονται, η κοινωνία μας αποσταθεροποιείται, τα οικονομικά τόσο του κράτους όσο και τα οικογενειακά μας μαραζώνουν, οι ηγέτες παντού σχεδόν ανύπαρκτοι, τα πρότυπα μένουν πλέον στα συναξάρια, τα ψυχολογικά μας, ολόιδια με τα οικονομικά (γιατί άλλωστε εξαρτήσαμε τα πάντα από το πόσα έχουμε). Έτσι λοιπόν η κατάσταση γύρω μας και μέσα μας διαγράφεται ολοένα και ζοφερότερη.

Από την άλλη μεριά η δική μας στάση ή αντίσταση απέναντι σε όλα αυτά παντελώς ανορθόδοξη. Εμείς οι Χριστιανοί Ορθόδοξοι Έλληνες στην πλειοψηφία μας χάνουμε το χαμόγελό μας, ξεχνάμε το «έχει ο Θεός» και αντί να πειστώσουμε και να εργαστούμε συντόμως για να διαλύσουμε τα σκοτάδια που απλώνονται παντού, καθόμαστε μοιραίοι και άβουλοι συνάμα και γίναμε θεατές της ζωής μας,

λες και ξαφνικά γίναμε όλοι κομμάτια ενός πεπρωμένου που δεν μπορούμε να αποφύγουμε.

Μα θα έλεγε κανείς «τι μπορούμε να κάνουμε».

Μπορούμε πρώτα να ζητήσουμε συγγνώμη από το Θεό για τα λάθη μας τα προσωπικά και συλλογικά που μας έφτασαν ως εδώ.

Μπορούμε να κλάψουμε για την αδιαφορία που μας διακατέχει για όλα τα ουσιώδη αυτής της ζωής.

Μπορούμε να πάψουμε να πουλάμε τα πρωτόκια αντί πινακίου φακής. Δηλαδή μπορούμε να αγκαλιάσουμε τις αρχές της Πίστεώς μας και της πλούσιας Παραδόσεώς μας και να βασιστούμε σε αυτές για το αύριο απορρίπτοντας όλα αυτά τα σεσηπώτα δόγματα που μας φέρνει η λεγόμενη Νέα Εποχή, που είναι τόσο Παλιά όσο και η τραγική πτώση του ανθρώπου και του Εωσφόρου.

Μπορούμε να εργαστούμε εντονότερα μέσα στο κοινωνικό γίγνεσθαι , παντού όπου υπάρχει περιθώριο συμμετοχής μας , χωρίς να αυτοεξοριζόμαστε από την πραγματικότητα μέσα στην ψεύτικη ησυχία μας.

Μπορούμε να φωνάξουμε για όσους αδικούνται και να τους συντρέξουμε σε κάθε

ανάγκη τους.

Μπορούμε να πιέσουμε τον εαυτό μας να μετανοεί καθημερινά και αντί να χαλαρώνει από το πρωί μέχρι το βράδυ, παντού να προσεύχεται, παντού να γρηγορεί, παντού και πάντοτε να αγαπά και να δημιουργεί, χωρίς να γκρινιάζει και να μεμψιμοιρεί.

Μπορούμε να χαιρόμαστε με τις μικρές χαρές αυτής της ζωής εφ' όσον είναι ευάρεστες στο Θεό μας και να τον δοξάζουμε για αυτές.

Μπορούμε να δοξάζουμε παντού και πάντοτε τον Τριαδικό μας Θεό για τα λυπηρά αυτής της ζωής γιατί μας είναι τόσο απαραίτητα όσο και τα ευχάριστα. Δίχως αυτά αμελούμε και σταδιακά απομακρυνόμαστε από το Θεό και τον σκοπό της υπάρξεώς μας.

Μπορούμε να ελπίζουμε και να λέμε πάντα «έχει ο Θεός», γιατί αφού μας ανέχεται και μας αντέχει τότε σίγουρα κάτι καλό έχει και για εμάς. Αν μας είχε για την απώλεια θα μας εγκατέλειπε τελειωτικά. Βλέπουμε όμως ότι ακόμη κι όταν επιτρέπει πειρασμούς και δοκιμασίες παρ' όλα αυτά δεν μας αφήνει να χαθούμε.

Μπορούμε να θυμόμαστε ότι ο Δημιουργός μας μας αγαπά αδιάπτωτα και ζητά κι εμείς να αγαπάμε αλλήλους με την ίδια σταθερότητα.

Μπορούμε να μην ζητάμε ευθύνες από κανένα και να κάνουμε κάτι για τις δικές μας ευθύνες.

Μπορούμε να κάνουμε κάτι καλό για τον εαυτό μας, για τους γύρω μας και για το Θεό Πατέρα μας καθημερινά, αν όχι κάθε λεπτό της ημέρας.

Μία καλή σκέψη, ένας καλός λόγος, μια καλή πράξη και μια προσευχή και όλος ο κόσμος αλλάζει.

Μετανόησε εσύ και θα αλλάξουν όλα γύρω σου.

Αγάπησε εσύ και πολλοί θα σε αγαπήσουν, κάνε εσύ την αρχή.

Χτίσε εσύ κάτι όμορφο και μην κοιτάς αυτούς που γκρεμίζουν.

Αγίασε εσύ και πάσχισε να ζήσουν όλοι την Αγιότητα του Χριστού.

Ζήσε τώρα τον Παράδεισο και μην ασχολείσαι με την Κόλαση.

Χαίρε την Χαρά του Κυρίου σου και μοίρασέ τη σε όλο τον κόσμο.

Τελικά μπορούμε... **Τελικά μπορείς τα πάντα με τη δύναμη του Χριστού.**

Μην στέκεσαι... Νήφε εν πάσι...

Αγωνίσου τον Αγώνα τον Καλό....

Και .. Έχει ο Θεός!!!